

اثر ورمی کمپوست و تلقیح میکوریزا بر عملکرد دانه و برخی خصوصیات فیزیولوژیکی سویا (*Glycine max* L.) تحت شرایط تنش کم آبی

الهام جهانگیری نیا^{1*}، عطاءاله سیادت²، احمد کوچک زاده³، منوچهر سیاح فر⁴ و محمدرضا مرادی تلاوت³

تاریخ دریافت: 1394/09/12

تاریخ پذیرش: 1395/04/30

جهانگیری نیا، ا، سیادت، ع، کوچک زاده، ا، سیاح فر، م، و مرادی تلاوت، م. ر. 1395. اثر ورمی کمپوست و تلقیح میکوریزا بر عملکرد دانه و برخی خصوصیات فیزیولوژیکی سویا (*Glycine max* L.) تحت شرایط تنش کم آبی. نشریه بوم شناسی کشاورزی، 8(4): 583-597.

چکیده

به منظور بررسی اثر مصرف کودهای ورمی کمپوست و میکوریزا بر عملکرد دانه و برخی خصوصیات فیزیولوژیکی سویا (*Glycine max* L.) در شرایط تنش کم آبی، آزمایشی در مرکز تحقیقات کشاورزی شهرستان خرم آباد در سال 1392 اجرا گردید. آزمایش به صورت کرت های خرد شده در قالب طرح پایه بلوک های کامل تصادفی در چهار تکرار اجرا شد. عامل اصلی شامل انجام آبیاری پس از 60، 120 و 180 میلی متر تبخیر از تشتک تبخیر کلاس A و فاکتور فرعی شامل مدیریت تغذیه ای (عدم مصرف کودهای میکوریزا و ورمی کمپوست، تلقیح با کود زیستی میکوریزا گونه (*Glomus hoi*)). مصرف پنج و 10 تن در هکتار کود ورمی کمپوست، مصرف پنج و 10 تن در هکتار کود ورمی کمپوست به همراه میکوریزا بودند. نتایج نشان داد که بر همکنش تنش کم آبی × سطوح کودی بر دمای بالا و پایین سایه انداز بوته معنی دار بود. استفاده از کودهای تلفیقی در شرایط تنش کم آبی سبب کاهش دمای برگ های بوته گردید. تنش کم آبی منجر به کاهش صفات شاخص سطح برگ، محتوای نسبی آب برگ و عدد کلروفیل متر شد. در واکنش به سطوح کودی، بیشترین میزان شاخص سطح برگ و محتوای نسبی آب برگ در تیمارهای مصرف تلفیقی ورمی کمپوست به همراه میکوریزا به دست آمد. با افزایش تنش کم آبی میزان سرعت پر شدن دانه افزایش ولی طول دوره مؤثر پر شدن دانه، وزن نهایی و عملکرد دانه کاهش یافت. بیشترین عملکرد دانه در تیمارهای مصرف تلفیقی پنج و 10 تن در هکتار ورمی کمپوست به همراه میکوریزا به دست آمد که به ترتیب 23 و 29 درصد بیشتر از تیمار شاهد بود. به نظر می رسد استفاده تلفیقی از کودهای ورمی کمپوست و میکوریزا در مناطقی که در معرض تنش کم آبی هستند، از طریق بهبود شرایط فیزیولوژیک گیاه می تواند موجب بهبود شرایط رشد گیاه و حصول عملکرد بالاتر گردد.

واژه های کلیدی: تشتک تبخیر، سرعت پر شدن دانه، شاخص سطح برگ، محتوای نسبی آب برگ

مقدمه

مصرفی کشور از خارج وارد می شود، کشت دانه های روغنی از جمله سویا (*Glycine max* L.) و مدیریت صحیح آن ها در جهت افزایش عملکرد ضروری به نظر می رسد (Emam & Eilkaee, 2002). بر اساس اطلاعات سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد (FAO)⁵ سطح زیر کشت سویا در جهان طی سال 2012 میلادی حدود 104/9 میلیون هکتار با تولید حدود 241/8 میلیون تن بوده است و بنابر

دانه های روغنی بعد از غلات دومین منبع مهم تأمین انرژی لازم جوامع انسانی به شمار می روند. از آن جا که بخش زیادی از روغن

1، 2 و 3 - به ترتیب دانش آموخته کارشناسی ارشد، استاد، استادیار، گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین خوزستان و استادیار، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی لرستان

(*) - نویسنده مسئول: (Email: ejahangiri92@yahoo.com)

DOI: 10.22067/jag.v8i4.51116

افزایش محتوای نسبی آب برگ گیاه سویا و شاخص سطح برگ و عملکرد دانه گیاه آفتابگردان (*Helianthus annuus L.*) می‌شود (Aliasgharzad et al., 2006; Jamshidi et al., 2009). ورمی کمپوست کودی سبک و بی‌بو، حاوی میکروارگانیسم‌های هوازی مفید مانند/زئوباکتر، دارای مقادیر بالایی از عناصر اصلی غذایی در مقایسه با سایر کودهای آلی، اصلاح‌کننده خصوصیات فیزیکی و شیمیایی و بیولوژیکی خاک است و به دلیل خاصیت اسفنجی کود قابلیت بالای نگهداری آب و مواد غذایی را دارا می‌باشد و این ویژگی کمک می‌کند خاک رطوبت بیشتری را در خود نگهداری کند (Abdoli & Roshani, 2008).

استفاده از ورمی کمپوست در کشاورزی پایدار علاوه بر افزایش حمایت و فعالیت میکروارگانیسم‌ها مفید خاک (مانند قارچ میکوریزا و میکروارگانیسم‌های حل‌کننده فسفات) در جهت فراهمی عناصر غذایی مورد نیاز گیاه مانند نیتروژن، فسفر و پتاسیم محلول عمل نموده و سبب بهبودی رشد و عملکرد گیاه زراعی می‌شود (Arancon et al., 2004). پژوهشگران در آزمایشی گزارش کردند که کاربرد چهار درصد ورمی کمپوست در شرایط آبیاری نرمال، تنش متوسط و شدید باعث افزایش ویژگی‌های مورفوفیزیولوژیکی و عملکرد دانه گیاه کلزا (*Brassica napus L.*) در مقایسه با سایر تیمارهای کودی شد (Rashtbari & Alikhani, 2012). از آن‌جا که رویکرد جهانی تولید محصولات کشاورزی به سمت استفاده از نظام‌های کشاورزی پایدار می‌باشد.

بنابراین در این راستا مطالعه اثر کودهای بیولوژیک جهت کاهش مصرف کودهای شیمیایی و بررسی اثر این کودها در مقاومت گیاه سویا نسبت به تنش کم‌آبی ضروری به نظر می‌رسد. به همین منظور این تحقیق با هدف بررسی تأثیر کودهای ورمی کمپوست و میکوریزا بر برخی صفات فیزیولوژیکی مهم و عملکرد دانه سویا در شرایط تنش کم‌آبی انجام شد.

مواد و روش‌ها

به منظور بررسی تأثیر مدیریت آبیاری و تغذیه‌ای بر رشد و عملکرد سویا، پژوهشی در مزرعه مرکز تحقیقات کشاورزی شهرستان خرم‌آباد با مشخصات اقلیمی طول جغرافیایی 48 درجه و 18 دقیقه شرقی و عرض جغرافیایی 33 درجه و 30 دقیقه شمالی و ارتفاع 1171 متر از سطح دریا در تابستان سال 1392، اجرا شد. این منطقه دارای

همین گزارش سطح زیر کشت سویا در ایران 80 هزار هکتار با تولید 200 هزار تن است. به عبارت دیگر سهم ایران از تولید سویا در جهان تنها حدود 0/08 درصد است. کمبود رطوبت یکی از عوامل مهم محدود‌کننده رشد سویا به شمار می‌رود. تنش خشکی از طریق ایجاد تغییرات آناتومیک، فیزیولوژیک و بیوشیمیایی بر جنبه‌های مختلف رشد سویا تأثیر می‌گذارد (Tarumingkeng & Coto, 2003). امروزه کم‌آبی یکی از مهم‌ترین عوامل محدود‌کننده ازدیاد محصول در نواحی خشک و نیمه‌خشک از جمله ایران می‌باشد و کاهش رشد در اثر تنش خشکی به مراتب بیشتر از سایر تنش‌های محیطی است (Rodriguez, 2006). در شرایط تنش کمبود آب، کاهش ماده خشک می‌تواند به دلیل فشار آماس سلول ناشی از کاهش سطح برگ گیاه و همچنین کاهش نرخ فتوسنتزی به دلیل محدودیت‌های بیوشیمیایی ناشی از کمبود آب از قبیل کاهش رنگدانه‌های فتوسنتزی به خصوص کلروفیل‌ها باشد (Lawlor & Cornic, 2002). مواجه شدن گیاه با تنش خشکی باعث مسدود شدن روزنه‌ها و افزایش تنفس و به تبع آن افزایش دما در سطح برگ می‌شود (Costa-Fodil et al., 2000).

سرعت و دوام پر شدن دانه نیز از صفات مهم مؤثر بر عملکرد هستند. در گیاهان زراعی، پر شدن دانه از مرحله باروری تا رسیدگی را می‌توان به سه مرحله تقسیم نمود: در مرحله اول وزن خشک دانه به آرامی و در طی یک مرحله تأخیری افزایش می‌یابد. به دنبال آن مرحله دوم، مرحله خطی پر شدن دانه ظاهر می‌شود که افزایش 90 درصد از وزن خشک دانه در طی این مرحله صورت می‌گیرد. این مرحله را دوره پر شدن مؤثر دانه نیز می‌گویند. در مرحله سوم، که دوره رسیدگی نامیده می‌شود، ماده خشک دانه افزایش قابل ملاحظه‌ای پیدا نمی‌کند و در پایان مرحله ارتباط گیاه مادر با دانه قطع می‌گردد (Kafi et al., 2001). در مناطقی که طول فصل رشد محدود است پر شدن سریع‌تر دانه‌ها به عنوان یک مزیت محسوب می‌شود. سرعت بیشتر پر شدن دانه نیز به واسطه دسترسی به مواد فتوسنتزی و یا تفاوت در پتانسیل رشد دانه است (Yang & Zhang, 2006). در شرایط تنش خشکی در انتقال مواد غذایی اختلال ایجاد می‌شود، اما برخی از قارچ‌های مفید خاکزی مانند میکوریزا با تشکیل کلونی در ریشه و افزایش سطح جذب آب و مواد غذایی، تولید در گیاهان زراعی تحت تنش را بهبود می‌بخشد (Al-Karaki et al., 2004). پژوهشگران گزارش کردند که همزیستی میکوریزایی سبب

آب و هوای مدیترانه‌ای و تابستان گرم و خشک و زمستان‌های نسبتاً سرد، با میانگین بارندگی سالانه 520 میلی‌متر و متوسط درجه حرارت 17/5 درجه سانتی‌گراد می‌باشد. در این مطالعه از لاین L₁₇ سویا استفاده گردید که این لاین از نوع رشد نامحدود است. آزمایش به صورت کرت‌های خرد شده در قالب طرح پایه بلوک‌های کامل تصادفی با چهار تکرار اجرا شد. تیمارهای آزمایشی شامل: آبیاری در سه سطح (پس از 60، 120 و 180 میلی‌متر تبخیر از تشتک تبخیر کلاس A که به ترتیب به عنوان آبیاری نرمال، تنش کم‌آبی ملایم و تنش شدید در نظر گرفته شدند) در کرت اصلی و مدیریت تغذیه‌ای در شش سطح (عدم مصرف کودهای میکوریزا و ورمی کمپوست، تلقیح با کود میکوریزا، مصرف پنج و 10 تن در هکتار کود ورمی کمپوست، مصرف پنج و 10 تن در هکتار کود ورمی کمپوست به همراه میکوریزا) در کرت فرعی بود. آبیاری به صورت جوی و پشته انجام شد. نحوه اعمال تیمارهای آبیاری به این شکل بود که اولین آبیاری بعد از کاشت صورت گرفت و تمامی تیمارها تا مرحله‌ی شروع گلدهی به طور یکسان آبیاری شدند، بعد از این مرحله تیمارهای آبیاری اعمال شدند. عملیات کشت در یکم تیر ماه انجام شد. هر کرت فرعی شامل چهار خط کشت به طول شش متر و عرض دو متر، فواصل ردیف 50 سانتی‌متر و فواصل بوته‌ها روی ردیف پنج سانتی‌متر در نظر گرفته شد. قبل از اجرای آزمایش، بر اساس آزمون خاک (جدول 1) معادل

125 کیلوگرم در هکتار کود نیتروژن از منبع اوره (50 کیلوگرم در هکتار به صورت کود استارتر در هنگام کاشت و مابقی آن به عنوان کود سرک در مرحله گلدهی)، 85 کیلوگرم در هکتار کود فسفات از منبع سوپر فسفات تریپل و 40 کیلوگرم در هکتار کود پتاس از منبع سولفات پتاسیم همراه با کاشت به زمین داده شد. قبل از کاشت مقادیر متفاوت کود ورمی کمپوست با توجه به مساحت کرت‌های آزمایشی و تیمارهای مربوطه، محاسبه و به طور کامل با خاک مخلوط شدند که خصوصیات شیمیایی ورمی کمپوست مورد استفاده در جدول 2 ارائه شده است. قارچ میکوریزای مورد استفاده از گونه (*Glomus hoi*) بود که از شرکت تولید کننده کود بیولوژیک با نام ارگانیک همدان تهیه شد که مورد تأیید مؤسسه تحقیقات آب و خاک سازمان تحقیقات کشاورزی کشور است. این کود دارای 15 اسپور در هر گرم و 930 هیف از قارچ میکوریزا در هر سانتی‌متر مکعب می‌باشد. قبل از کاشت در کرت‌هایی که مربوط به تیمار تلقیح کود میکوریزا بود، شیارهایی به عمق 6-7 سانتی‌متر روی پشته‌ها ایجاد شد، سپس مقدار 100 گرم میکوریزا به ازای هر کرت داخل شیارها ریخته شد. به منظور جلوگیری از تأثیر منفی نور بر قارچ، بلافاصله بذر سویا روی این مایه تلقیح قرار گرفت و روی آن با خاک پوشانده شد. بعد از پایان عملیات کاشت، برای تأمین رطوبت کافی در خاک، بلافاصله مزرعه آبیاری شد.

جدول 1- ویژگی‌های فیزیکی و شیمیایی خاک

Table 1- Physical and chemical characteristics used for the experiment of soil

بافت Texture	اسیدیته pH	نیتروژن کل (درصد) Total N (%)	کربن آلی (درصد) O.C (%)	هدایت الکتریکی (دسی‌زیمنس بر متر) EC (dS.m ⁻¹)	عناصر قابل جذب (میلی گرم بر کیلوگرم) Absorbable nutrient content (mg.kg ⁻¹)		
					آهن Fe	پتاسیم K	فسفر P
لومی - رسی Loam- clay	7.5	0.16	1.19	2.5	11	295	8.4

جدول 2- ویژگی‌های فیزیکی و شیمیایی ورمی کمپوست مورد استفاده در آزمایش

Table 2- Physical and chemical characteristics of vermicompost used in the experiment

هدایت الکتریکی (دسی‌زیمنس بر متر) EC (dS.m ⁻¹)	شاخص واکنش pH	نیتروژن کل (درصد) Total N (%)	رطوبت (درصد) Moisture (%)	نسبت کربن به نیتروژن C/N ratio	عناصر قابل جذب (میلی گرم بر کیلوگرم) Absorbable nutrients (mg.kg ⁻¹)		
					روی Zn	پتاسیم K	فسفر P
1.1	7	4.96	25	7.66	40	31900	6100

زمان نمونه‌گیری جهت ارزیابی شاخص سطح برگ¹، محتوای رطوبت نسبی برگ² و شاخص کلروفیل برگ در زمان 59 روز بعد از کاشت که گیاهان شاهد در مرحله شروع غلاف‌دهی بودند، انجام شد. برای اندازه‌گیری محتوای رطوبت نسبی آب برگ از معادله (1) استفاده گردید (Yamasaki & Dillenburg, 1999).

$$\%RWC = \frac{FW-DW}{TW-DW} \times 100 \quad (1)$$

در این معادله، TW، DW، FW: به ترتیب وزن تر (تازه)، خشک و آماس برگ هستند. برای اندازه‌گیری شاخص سطح برگ، از دو ردیف میانی هر کرت به طول نیم متر و در مجموع به مساحت 0/25 مترمربع از بوته‌های نمونه‌برداری، 10 برگ به صورت تصادفی به روش دیسکی (به قطر سه سانتی‌متر) هم شکل و هم اندازه شده و سپس توزین می‌شدند، سپس با استفاده از وزن ترکل برگ‌ها، وزن و سطح برگ‌های دیسک خورده سطحی معادل سطح 10 برگ با استفاده از تناسب، سطح کل برگ‌های بوته‌های نمونه‌برداری اندازه‌گیری شد و سپس با استفاده از معادله (2) شاخص سطح برگ محاسبه شد.

$$LAI = \frac{LA}{GA} \quad (2)$$

در این معادله، LA و GA: به ترتیب نشان‌دهنده سطح کل برگ و سطح خاک اشغال که توسط سایه‌انداز گیاه (بر حسب مترمربع) است. میزان سبزیگی برگ به وسیله دستگاه کلروفیل‌سنج (SPAD مدل 502 Plus Chlorophyll Meter) و میزان دمای برگ‌های بوته نیز به وسیله حرارت‌سنج یا گان (مدل TM-958 LUTRON) infrared Thermometers اندازه‌گیری شد. به منظور بررسی روند پر شدن دانه‌ها، در مرحله 50 درصد گل‌دهی یعنی 48 روز بعد از کاشت نمونه‌برداری انجام شد و سپس به طور مرتب هر هفت روز یک‌بار و جمعاً پنج بار تا زمان برداشت نهایی ادامه پیدا کرد. در هر بار نمونه‌برداری چهار بوته از ردیف‌های دو و سه از هر کرت برداشت شد و پس از جداسازی و شمارش دانه‌ها از غلاف در آون با دمای 70 درجه سانتی‌گراد خشک شدند، سپس وزن خشک کل غلاف، پوسته و بذرها اندازه‌گیری و تعداد بذور نیز شمارش می‌شدند. با بررسی روند تغییرات

وزن دانه، وزن نهایی دانه در زمان رسیدگی فیزیولوژیکی (زمانی که وزن خشک دانه ثابت یا تغییرات آن بسیار اندک است) مشخص شد. همچنین با توجه به این که بیشترین وزن خشک بذر طی مرحله رشد خطی تجمع می‌یابد. بنابراین، با حذف نقاط غیر خطی، از طریق رابطه خطی دو تکه‌ای میان شاخص برداشت با زمان و در نظر نگرفتن تجمع ماده خشک طی مراحل تأخیری در آغاز و پایان و مرحله رشد خطی دانه خشک دانه بر حسب زمان شروع، پایان و مرحله رشد خطی دانه تعیین گردید (Kafi et al., 2001). شیب خط رگرسیون به عنوان سرعت مؤثر پر شدن دانه (b)³ بر اساس معادله (3) محاسبه گردید. در اینجا، X روزهای نمونه‌برداری، Y وزن دانه، n تعداد نمونه‌برداری می‌باشد. با توجه به وزن نهایی دانه، طول دوره مؤثر پر شدن دانه از معادله (4) محاسبه گردید (Naderi et al., 2000).

$$b = \frac{\sum XY - (\sum X)(\sum Y)/n}{\sum x^2 - (\sum x)^2/n} \quad (3)$$

$$EFP = \frac{Y}{b} \quad (4)$$

در معادله، EFP⁴ طول دوره مؤثر پر شدن دانه، Y وزن نهایی دانه و b سرعت پر شدن دانه می‌باشد. عملیات برداشت در سی‌ام مهر ماه انجام شد. عملکرد دانه در زمان رسیدگی کامل پس از برداشت سه مترمربع از دو خط میانی هر کرت و با حذف حاشیه‌ها اندازه‌گیری شد. تجزیه آماری شامل تجزیه واریانس، مقایسه میانگین‌ها و برش‌دهی اثر متقابل با استفاده از نرم‌افزار SAS نسخه 9 انجام شد. میانگین داده‌ها با آزمون حداقل اختلاف معنی‌داری (LSD)⁵ در سطح سطح احتمال پنج درصد مقایسه شدند.

نتایج و بحث

محتوای رطوبت نسبی برگ

نتایج تجزیه واریانس نشان داد که اثر تنش کم‌آبی بر محتوای رطوبت نسبی برگ بسیار معنی‌دار بود (جدول 3). بیشترین مقدار این صفت در تیمار آبیاری نرمال (76/5 درصد) و کمترین مقدار آن در تیمار تنش شدید (66/2 درصد) به دست آمد (جدول 4). برخی

3- Effective filling rate

4- Effective filling period

5- Least significant difference

1- Leaf area index

2- Relative water content

احتمالاً از طریق تغییر در مورفولوژی ریشه و طویل کردن سیستم ریشه گیاه میزبان و افزایش سطح جذب از طریق ریشه‌های قارچ، میزبان آب بیشتری جذب کرده و باعث بهبود روابط آبی گیاه میزبان می‌گردد (Auge, 2001). از طرفی ورمی کمپوست علاوه بر افزایش حمایت و فعالیت میکروارگانیسم‌های مفید خاک (مانند قارچ‌های میکوریزا و میکروارگانیسم‌های حل کننده فسفات) در جهت فراهمی عناصر غذایی مانند نیتروژن، فسفر و پتاس محلول عمل نموده و سبب بهبودی رشد و عملکرد گیاه زراعی می‌شود (Arancon et al., 2004).

محققان کاهش محتوای رطوبت نسبی برگ گیاه سویا در اثر تنش خشکی را گزارش کرده‌اند (Turkan et al., 2005). کاهش رشد و فعالیت ریشه و افزایش میزان تبخیر و تعرق از جامعه گیاهی از عوامل دخیل در کاهش محتوای رطوبت نسبی شناخته شده‌اند (Taruminkeng & Coto, 2003). علاوه بر این، نتایج نشان داد که اثر تیمارهای کودی نیز بر محتوای رطوبت نسبی برگ بسیار معنی‌دار بود (جدول 3). بیشترین محتوای رطوبت نسبی برگ، در تیمار تلفیقی 10 تن در هکتار ورمی کمپوست به همراه میکوریزا (76/9) مشاهده شد (جدول 4). پژوهشگری بیان کرد که میکوریزا

جدول ۳- نتایج تجزیه واریانس (میانگین مبرمات) برخی صفات فیزیولوژیک و عملکرد دانه سویا در تیمارهای کودی و تنش کم‌آبی

Table 3- Result for analysis of variance (MS) for some physiological traits and grain yield of soybean fertilizer and water stress treatment											
منبع تغییر	درجه آزادی	نسبی برگ رWC	محتوای رطوبت	عدد کلروفیل سنسج SPAD Unit	شاخص سطح برگ LAI	سرعت پر شدن دانه Grain filling rate	طول دوره پر شدن مؤثر دانه Effective grain filling period	وزن نهایی دانه Final grain weight	عملکرد دانه Grain yield	دمای برگ‌های بالا Leaves hig temperature	دمای برگ‌های پایین Leaves low temperature
S.O.V	df										
تکرار Replication	3	3.65 ^{ns}		20.36 ^{**}	1.35 ^{ns}	0.08 ^{ns}	5.89 ^{ns}	30.34 ^{ns}	232231.8 ^{ns}	1.92 ^{ns}	1.21 ^{ns}
تنش کم‌آبی Water stress	2	686.32 ^{**}		168.97 ^{**}	10.53 ^{**}	1.33 ^{**}	778.89 ^{**}	3128.84 ^{**}	9620589.7 ^{**}	555.3 ^{**}	667.1 ^{**}
خطای اصلی Error a	6	11.95		0.66	0.53	0.10	35.96	270.40	371566.4	3.76	2.37
سطوح کودی Fertilizer levels	5	136.91 ^{**}		6.007 ^{ns}	4.61 ^{**}	0.04 ^{ns}	34.63 [*]	634.54 ^{**}	1398407 ^{**}	25.36 ^{**}	4.68 ^{**}
تنش × کود Stress×fertilizer	10	10.35 ^{ns}		3.44 ^{ns}	0.11 ^{ns}	0.12 ^{ns}	11.28 ^{ns}	53.64 ^{ns}	97164.4 ^{ns}	6.81 ^{**}	2.52 [*]
خطای فرعی Error b	45	15.27		3.7	0.20	0.16	11.16	38.49	18061.8	1.51	0.92
ضریب تغییرات (درصد) CV (%)		5.4		5.22	12.5	12.64	10.55	6.27	16.21	4.1	3.39

ns و ** به ترتیب معنی‌دار در سطح احتمال یک و پنج درصد و عدم معنی‌داری
 **, * and ns: Are significant at $p \leq 0.01$ and $p \leq 0.05$ and no significant, respectively.

جدول ۴- مقایسه میانگین برخی صفات فیزیولوژیک و عملکرد دانه سویا در تیمارهای کودی و تنش کم آبی

Table 4- Mean comparison of some physiological traits and grain yield of soybean fertilizer and water stress treatment

تیمار Treatment	محتوای رطوبت نسبی برگ (درصد) RWC (%)	عدد کلروفیل سنج SPAD Unit	شاخص سطح برگ LAI	سرعت پر شدن دانه (میلی گرم در روز) Grain filling rate (mg.day ⁻¹)	طول دوره پر شدن مؤثر دانه (روز) Effective grain filling period (day)	وزن نهایی دانه (میلی گرم) Final grain weight (mg)	عملکرد دانه (کیلوگرم در هکتار) Grain yield (kg.ha ⁻¹)
سطوح آبیاری Irrigation							
آبیاری نرمال (۶۰ میلی متر) Normal irrigation (60 mm)	76.55 ^{a*}	39.18 ^a	4.3 ^a	2.95 ^b	37.53 ^a	110.62 ^a	3216.7 ^a
تنش کم آبی ملایم (۱۲۰ میلی متر) Low stress (120 mm)	73.97 ^b	37.33 ^b	3.5 ^b	3.15 ^b	31.22 ^b	98 ^b	2689.9 ^b
تنش کم آبی شدید (۱۸۰ میلی متر) High stress (180 mm)	66.27 ^c	33.95 ^c	2.9 ^c	3.42 ^a	26.17 ^c	87.83 ^b	1956.1 ^c
LSD (5%)	2.44	0.57	0.51	0.22	4.2	11.61	430.57
سطوح کودی Fertilizer							
بدون کود (شاهد) Non Fertilizer (control)	67.29 ^d	36.6 ^a	2.8 ^d	3.19 ^a	29.35 ^c	90.58 ^c	2224.8 ^b
میکوریزا Mycorrhizae	70.86 ^c	36.7 ^a	3.1 ^c	3.05 ^a	31.09 ^{bc}	92.75 ^c	2411.3 ^b
۵ تن در هکتار ورمی کمپوست 5 t.ha ⁻¹ Vermicompost	70.91 ^c	36.6 ^a	3.2 ^c	3.18 ^a	30.51 ^{bc}	95.25 ^c	2472.6 ^b
۱۰ تن در هکتار ورمی کمپوست 10 t.ha ⁻¹ Vermicompost	72.88 ^{bc}	36.8 ^a	3.7 ^b	3.20 ^a	31.93 ^{abc}	100.66 ^b	2559.1 ^b
۵ تن در هکتار ورمی کمپوست + میکوریزا 5 t.ha ⁻¹ Vermicompost + Mycorrhizae	74.66 ^{ab}	37.35 ^a	4.2 ^a	3.20 ^a	32.82 ^{ab}	104.08 ^b	2921.4 ^a
۱۰ تن در هکتار ورمی کمپوست + میکوریزا 10 t.ha ⁻¹ Vermicompost + Mycorrhizae	76.99 ^a	37.7 ^a	4.4 ^a	3.23 ^a	34.11 ^a	109.58 ^a	3136.4 ^a
LSD (5%)	3.2	1.51	0.37	0.33	2.7	5.1	349.4

* Means followed by the same letters are not significantly different by LSD test at 5% probability level.

عدد کلروفیل سنج

با اعمال تنش شدید از مرحله گلدهی به بعد عدد کلروفیل سنج (میزان سبزیگی برگ) در گیاه سویا کاهش یافت، کمترین مقدار این شاخص در تیمار تنش شدید با میزان 33/95 مشاهده شد که نسبت به تیمار شاهد حدود 14 کمتر بود (جدول 4). نتایج تحقیق مشابهی بر روی گیاه آفتابگردان حاکی از آن است که در شرایط تنش خشکی ملایم، عدد کلروفیل سنج افزایش یافته، در حالی که با افزایش شدت تنش، از شدت رنگ سبز برگ‌ها کاسته شده و عدد کلروفیل سنج نیز کاهش می‌یابد (Kafi & Rostami, 2007).

شاخص سطح برگ

مقایسه میانگین‌های سطوح مختلف تنش کم‌آبی از لحاظ شاخص سطح برگ نشان داد که با افزایش فواصل آبیاری بر اساس میزان تبخیر و کاهش دفعات آن، شاخص سطح برگ کاهش یافت. بیشترین و کمترین میزان این صفت به ترتیب در تیمار آبیاری نرمال و تنش شدید مشاهده شد (جدول 4). این نتیجه با یافته‌های پژوهش مشابهی در گیاه کلزا مطابقت دارد (Diepenbrock, 2000). کاهش سطح برگ خود می‌تواند ناشی از فرآیندهای دیگری در درون گیاه باشد که عمدتاً مربوط به فتوسنتز است. این فرآیندها موجب تولید برگ‌های کوچک‌تر در شرایط تنش خشکی می‌شوند و از طرف دیگر موجبات زوال برگ‌ها را زودتر از موعد فراهم می‌کنند (Wright et al., 1995). بیشترین مقدار شاخص سطح برگ نیز در تیمار کودی F_6 به دست آمد که از نظر آماری با تیمار F_5 اختلاف آماری معنی‌داری نداشت (جدول 4). تحقیقات مختلف نشان داده که ورمی‌کمپوست تأثیر مثبت و معنی‌داری روی شاخص سطح برگ برنج داشته است (Hasanuzzaman et al., 2010). بیشترین مقدار شاخص سطح برگ سویا در آزمایشی در تیمار سوپر فسفات تریپل و میکوریزا به دست آمد (Rezvani et al., 2011). در بررسی حاضر نیز با تلفیق کود میکوریزا و ورمی‌کمپوست شاخص سطح برگ نسبت به شاهد افزایش چشمگیری داشت. دلیل احتمالی این نتیجه بهبود شرایط جذب آب و عناصر غذایی خاک توسط گیاه در اثر مصرف این کودها و تأثیر مثبت این عوامل بر افزایش رشد رویشی گیاه بوده که نهایتاً منجر به افزایش سطح برگ‌های گیاه شده است.

سرعت پر شدن دانه

بیشترین سرعت پر شدن دانه در تیمار تنش کم‌آبی شدید با میانگین 3/4 میلی گرم در روز مشاهده شد (جدول 4)، که این نتیجه با یافته‌های پژوهش مشابهی در گیاه آفتابگردان مطابقت دارد (Gholinejad et al., 2012). سرعت و مدت پر شدن دانه همبستگی شدیدی به عوامل محیطی از جمله تنش خشکی دارند (Hunt et al., 1991). به طوری که اعمال شرایط تنش موجب کاهش طول دوره پر شدن دانه و افزایش سرعت پر شدن دانه می‌شود. افزایش سرعت رشد دانه در شرایط تنش خشکی احتمالاً نوعی سازگاری اکولوژیکی بوده که گیاهان در شرایط کم‌آبی با استفاده از مکانیسم فرار از خشکی، چرخه زندگی خود را سریع‌تر کامل کرده و برای تضمین بقا اقدام به تولید بذر می‌نمایند (Paknjad et al., 2007).

وزن نهایی دانه

نتایج حاصل از تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد که تنش کم‌آبی و تیمارهای کودی اثر بسیار معنی‌داری بر وزن نهایی داشت (جدول 3). کمترین مقدار وزن نهایی دانه در تنش کم‌آبی شدید با میانگین 87/83 میلی گرم به دست آمد که از نظر آماری با تیمار تنش کم‌آبی ملایم اختلاف آماری معنی‌داری نداشت (جدول 4). وزن دانه بیشترین اثر مستقیم را روی عملکرد دانه دارد و به عنوان یک صفت مهم در انتخاب برای مقاومت به خشکی مورد توجه قرار دارد (Hekmatshoar, 1993). از آن‌جا که سویا در مرحله زایشی به کمبود آب حساس می‌باشد، هر عامل محیطی از جمله تنش‌های محیطی سبب کاهش تعداد سلول‌های آندوسپرم و در نتیجه کاهش وزن دانه می‌شود (Quarrie & Jones, 1979). اعمال تیمارهای کودی نیز بر وزن نهایی دانه تأثیر مثبتی داشت، به طوری که بیشترین وزن نهایی دانه در تیمار F_6 با میانگین 109/58 میلی گرم به دست آمد (جدول 4). به نظر می‌رسد استفاده از کودهای ورمی‌کمپوست و میکوریزا مخصوصاً به صورت تلفیقی با بهبود شرایط رشد و طولانی کردن دوره انتقال مواد فتوسنتزی به دانه و افزایش قابلیت دسترسی عناصر غذایی، امکان تداوم بیشتر دوره پر شدن دانه را فراهم ساخته‌اند که این امر در نهایت منجر به افزایش 17 درصدی وزن نهایی دانه در تیمار F_6 نسبت به تیمار شاهد (F_1) گردید.

طول دوره پر شدن مؤثر دانه

کمترین میزان طول دوره پر شدن مؤثر دانه سویا در تیمار تنش شدید (26/17 روز) مشاهده شد (جدول 4)، با توجه به این که این تیمار بعد از گلدهی آب بسیار کمی دریافت کرده است، کاهش طول دوره پر شدن قابل پیش بینی بود. در پژوهش مشابهی با افزایش شدت تنش خشکی طول دوره پر شدن مؤثر دانه آفتابگردان کاهش یافت (Jabari et al., 2010). کاهش دوره پر شدن دانه همراه با افزایش سرعت رشد دانه یک پدیده جبرانی در گیاهان زراعی می باشد و نقش آن در ثابت نگه داشتن آن عملکرد دانه در شرایط تنش نسبت به شرایط غیرتنش مورد تأکید قرار گرفته است (Ehdaie & Waines, 1996). بیشترین مقدار طول دوره پر شدن مؤثر دانه نیز در تیمار کودی F₆ با میزان 34/11 به دست آمد که از نظر آماری با تیمار F₅ اختلاف معنی داری نداشت (جدول 4). دلیل احتمالی طولانی شدن طول دوره پر شدن مؤثر دانه در این تحقیق را می توان به افزایش قابلیت دسترسی عناصر غذایی در اثر مصرف تلفیقی کودهای ورمی کمپوست و میکوریزا نسبت داد.

تنش کم آبی از شروع مرحله گلدهی به بعد از طریق کاهش شاخص سطح برگ و فتوسنتز در واحد سطح برگ و همچنین عدم تلقیح دانه ها، کاهش دوره پر شدن و وزن دانه ها، عملکرد دانه را کاهش داده است. این نتیجه توسط پژوهشگر دیگری نیز در گیاه گیاه ذرت (*Zea mays* L.) و آفتابگردان گزارش شده است (Pirasteh, 2010; Eck, 1986; Anosheh et al., 2010). در پژوهش دیگری در گیاه آفتابگردان تنش خشکی در مرحله رویشی حداقل اثر را بر عملکرد دانه داشته و بیشترین کاهش عملکرد دانه بر اثر اعمال تنش در مرحله زایشی بود (Rashidi, 2005). در بین تیمارهای کودی، عملکرد دانه تیمار F₆ (3136/4 کیلوگرم در هکتار) بیشتر از سایر تیمارها بود که از نظر آماری با تیمار F₅ اختلاف معنی داری نداشت (جدول 4). در تیمارهای تلفیقی ورمی کمپوست به همراه میکوریزا می توان گفت ورمی کمپوست حاوی عناصر غذایی بوده و از طریق همزیستی و تحریک رشد ریشه موجب تغذیه مستقیم و در نتیجه افزایش جذب آب، فتوسنتز، ماده خشک و افزایش عملکرد کل دانه می شود.

میزان دمای برگ های سایه انداز

بر اساس جدول تجزیه واریانس اثر تنش کم آبی، سطوح کودی و همچنین اثر متقابل تنش کم آبی و سطوح کودی بر میزان حرارت برگ های بالا و پایین بوته سویا معنی دار بود (جدول 3). برش دمی اثر متقابل تنش کم آبی و سطوح کودی بر میزان حرارت برگ های بالا و پایین بوته سویا حاکی از آن بود که سطوح کودی در تنش کم آبی ملایم و شدید تفاوت آماری معنی داری با یکدیگر داشتند (جدول 5).

عملکرد دانه

عملکرد دانه تحت تأثیر سطوح آبیاری و تیمارهای کودی بسیار معنی دار شد (جدول 3). تنش کم آبی به طور بسیار مؤثری سبب کاهش مقدار عملکرد دانه در گیاه سویا شد، به طوری که کمترین مقدار این صفت در تیمار تنش کم آبی شدید به میزان 1956/1 کیلوگرم در هکتار به دست آمد (جدول 4). به نظر می رسد اعمال

جدول 5- تجزیه واریانس برش دمی اثر متقابل تنش کم آبی و سطوح کودی بر میزان حرارت برگ های بالایی و پایینی بوته سویا
Table 5- Analysis of variance slicing of interaction of water stress and fert on the temperature rate of upper and lower leaves of soybean

آبیاری	درجه آزادی	دمای برگ های بالایی بوته	دمای برگ های پایینی بوته
Irrigation	df	Temprature of leaves up	Temprature of leaves down
آبیاری نرمال (60 میلی متر) Normal irrigation (60 mm)	5	0.34 ^{ns}	0.83 ^{ns}
تنش کم آبی ملایم (120 میلی متر) Low stress (120 mm)	5	12 ^{**}	6.49 ^{**}
تنش کم آبی شدید (180 میلی متر) High stress (180 mm)	5	26.63 ^{**}	2.4 [*]

*, **, ns: به ترتیب معنی دار در سطح احتمال خطای یک و پنج درصد و عدم معنی داری

**, * and ns: Are significant at $p \leq 0.01$ and $p \leq 0.05$ and no significant, respectively.

جدول 6- مقایسه میانگین دمای برگ‌های بالا و پایین بوته سویا در سطوح کود در هر سطح آبیاری

Table 6- Average comparison of temperature of up and down leaves of soybean in fertilizer levels in each irrigation level

تیمار آبیاری (میلی‌متر) Irrigation (mm)	تیمار کودی Fertilizer treatment	دمای برگ‌های بالا	دمای برگ‌های پایین
		Temperature of leaves up (°C)	Temperature of leaves down (°C)
آبیاری نرمال (60 میلی‌متر) Normal irrigation (60 mm)	بدون کود (شاهد) Non Fertilizer (control)	25.22 ^{a*}	22.40 ^a
	میکوریزا Mycorrhizae	25.87 ^a	22.27 ^a
	5 تن ورمی کمپوست 5 t.ha ⁻¹ Vermicompost	25.92 ^a	22.55 ^a
	10 تن ورمی کمپوست 10 t.ha ⁻¹ Vermicompost	25.56 ^a	23.15 ^a
	5 تن ورمی کمپوست + میکوریزا 5 t.ha ⁻¹ Vermicompost + Mycorrhizae	25.4 ^a	22.35 ^a
	10 تن ورمی کمپوست + میکوریزا 10 t.ha ⁻¹ Vermicompost + Mycorrhizae	25.32 ^a	23.35 ^a
	بدون کود (شاهد) Non Fertilizer (control)	30.57 ^a	30.62 ^a
	میکوریزا Mycorrhizae	28.17 ^b	29.92 ^{ab}
تنش کم‌آبی ملایم (120 میلی‌متر) Low stress (120 mm)	5 تن ورمی کمپوست 5 t.ha ⁻¹ Vermicompost	28.75 ^b	30.05 ^{ab}
	10 تن ورمی کمپوست 10 t.ha ⁻¹ Vermicompost	27.77 ^b	29.15 ^b
	5 تن ورمی کمپوست + میکوریزا 5 t.ha ⁻¹ Vermicompost + Mycorrhizae	26.07 ^c	27.77 ^{bc}
	10 تن ورمی کمپوست + میکوریزا 10 t.ha ⁻¹ Vermicompost + Mycorrhizae	25.97 ^c	27.52 ^c
	بدون کود (شاهد) Non Fertilizer (control)	38.07 ^a	34.07 ^a
	میکوریزا Mycorrhizae	35.57 ^{bc}	33.40 ^b
	5 تن ورمی کمپوست 5 t.ha ⁻¹ Vermicompost	36.9 ^{ab}	33.65 ^b
	10 تن ورمی کمپوست 10 t.ha ⁻¹ Vermicompost	34.62 ^c	33.22 ^b
تنش کم‌آبی شدید (180 میلی‌متر) High stress (180 mm)	5 تن ورمی کمپوست + میکوریزا 5 t.ha ⁻¹ Vermicompost + Mycorrhizae	32.1 ^d	32.20 ^c
	10 تن ورمی کمپوست + میکوریزا 10 t.ha ⁻¹ Vermicompost + Mycorrhizae	31.6 ^d	32.17 ^c

* میانگین‌های دارای حروف مشابه اختلاف معنی‌داری بر اساس آزمون LSD در سطح احتمال پنج درصد ندارند.

* Means followed by the same letters are not significantly different by LSD test 5% probability level.

روزنه‌های گیاه باز است و گیاه همزمان با انجام فتوسنتز، تعرق نیز انجام می‌دهد که نتیجه این کار خنک شدن تعرق گیاه و تولید ماده خشک است (Reynolds et al., 2000). در حالی که در شرایط تنش

نتایج مقایسه میانگین تیمارها نشان داد که سطوح کودی در شرایط آبیاری نرمال اختلاف آماری معنی‌داری با هم نداشتند. تعرق ساز و کار خنک کننده در گیاه است، در شرایط بدون تنش خشکی

نتیجه بالا رفتن میزان تبخیر و تفرق در سطح گیاه، موجب کاهش دمای گیاه شده است.

نتیجه گیری

به طور کلی می توان اظهار داشت که با افزایش شدت تنش، صفات مورد بررسی این تحقیق با اثر منفی بر عملکرد اقتصادی گیاه، منجر به صدمات جبران ناپذیری به محصول شد. بنابراین انتظار می رود با جلوگیری و یا به حداقل رساندن تاثیرات تنش، در راستای افزایش عملکرد گام برداشت. لذا به نظر می رسد کاربرد تلفیقی کودهای ورمی کمپوست و میکوریزا در تخفیف آثار تنش کم آبی مؤثر بودند. به طوری که استفاده تلفیقی از این کودها تأثیر مثبتی در کاهش حرارت برگ های بوته گیاه در شرایط تنش کم آبی ملایم و شدید داشت. همچنین افزایش عملکرد سویا برای تیمارهای مصرف تلفیقی پنج و 10 تن در هکتار به همراه میکوریزا نسبت به تیمار شاهد 23 و 29 درصد بود. بنابراین جهت صرفه جویی در آب آبیاری و هزینه نهاده ها، مدیریت مزرعه و حصول عملکرد مطلوب در شرایط کم آبی، مصرف پنج تن در هکتار ورمی کمپوست به همراه میکوریزا در کشت گیاه سویا رقم L17 توصیه می شود.

کم آبی استفاده از کودهای تلفیقی ورمی کمپوست و میکوریزا در کاهش دمای برگ های بوته مؤثر بود به طوری که در تنش کم آبی ملایم کمترین میزان دمای برگ های پایینی بوته در تیمار F₆ با میانگین 27/52 درجه سانتی گراد به دست آمد و بیشترین میزان این صفت در تیمار عدم کاربرد کود (F₁) با میانگین 30/62 درجه سانتی گراد حاصل شد. در تیمار تنش کم آبی شدید نیز تیمارهای کودی F₆ و F₅ حدود 17 و 15 درصد دمای برگ های بالای بوته را نسبت به شاهد کاهش دادند (جدول 6). در مجموع اعمال تنش از زمان شروع گلدهی باعث افزایش میزان دما در گیاه سویا شد. به طور کلی، دمای سایه انداز گیاهی با تنش خشکی همبستگی دارد، به طوری که با کاهش رطوبت خاک، پتانسیل آب خاک کاهش یافته و منجر به افزایش دمای سایه انداز گیاهی می شود (Carcova et al., 1998). در شرایط تنش خشکی، گیاه برای این که آب کمتری از دست بدهد روزه های خود را می بندد که همین امر باعث می شود فرآیند تفرق نیز انجام نگیرد، به تدریج دمای گیاه بالاتر رود و فتوسنتز گیاه محدودتر شود (Flexas & Medran, 2002). به نظر می رسد با افزایش سطوح کودی خصوصاً سطوح تلفیقی ورمی کمپوست و میکوریزا در شرایط تنش کم آبی علاوه بر افزایش توان نگهداری آب در خاک و جذب آب توسط گیاه، با افزایش شاخص سطح برگ و در

منابع

- Abdoli, M.A., and Roshani, M.R. 2008. Vermicompost (Design, Build and Run). Tehran University Press, Tehran, Iran. (In Persian)
- Aliasgharzad, N., Neyshabouri, M.R., and Salimi, G. 2006. Effects of arbuscular mycorrhizal fungi and *Bradyrhizobium japonicum* on drought stress of soybean. *Biologia*, Bratislava 61: 324-328.
- Al-Karaki, G., Mc Michael, B., and Zak, G. 2004. Field response of wheat to arbuscular mycorrhizal fungi and drought stress. *Mycorrhiza* 14: 263-269.
- Arancon, N.Q., Edwards, C.A., Bierman, P., Welch, C., and Metzger, J.D. 2004. Influences of vermicomposts on field strawberries: 1. Effects on growth and yields. *Bioresource Technology* 93: 145-153.
- Auge, R.M., Stodola, A.J.W., Tims, J.E., and Saxton, A.M. 2001. Moisture retention properties of a mycorrhizal soil. *Plant and Soil* 230: 87-97.
- Carcova, J., Maddonni, G.A., and Ghersa, C.M. 1998. Crop water stress index of three maize hybrids grown in soils with different quality. *Field Crops Research* 55: 165-174.
- Costa-Franca, M.G., Pham-Thi, A.T., Pimentel, C., Pereyra-Rossiello, R.O., Zuily-Fodil, Y., and Laffray, D. 2000. Differences in growth and water relations among *Phaseolus vulgaris* cultivars in response to induced drought stress. *Environmental and Experimental Botany* 43: 227-237.
- Diepenbrock, W. 2000. Yield analysis of winter oilseed rape (*Brassica napus* L.): A review. *Field Crops Research* 67: 35-49.
- Eck, H.V. 1986. Irrigated corn yield response to nitrogen and water. *Journal of Agronomy* 76: 421-428.
- Ehdaie, B., and Waines, J.G. 1996. Genetic variation of preanthesis assimilates of grain yield in spring wheat. *Journal of Genetic and Breeding* 50: 47-56.

- Emam, Y., and Eilkaee, M.N. 2002. Effects of plant density and chlormequat chloride (CCC) on morphological characteristics and grain yield of winter oilseed rape cv. Talayeh. Iranian Journal of Crop Science 1: 1-8. (In Persian with English Summary)
- Flexas, J., and Medrano, H. 2002. Drought-inhibition of photosynthesis in C_3 -plants: Stomatal and nonstomatal limitation revisited. Annals of Botany 183: 183-189.
- Gholinejad, A., Ayneband, A., Hassanzadeh Ghorthapeh, A., Noormohamadi, G., and Barnoosi, I. 2012. Effects of drought stress, nitrogen amounts and plant densities on grain yield, rapidity and period of grain filing in sunflower. Journal of Sustainable Agriculture and Production Science 22(1): 129-143. (In Persian with English Summary)
- Hasanuzzaman, M., Ahamed, K.U., Rahmatullah, N.M., Akhter, N., Nahar, K., and Rahman, M.L. 2010. Plant growth characters and productivity of wetland rice (*Oryza sativa* L.) as affected by application of different manures. Emirates Journal of Food and Agriculture 22(1): 46-58. (In Persian with English Summary)
- Hekmatshoar, H. 1993. Plants Physiology under Difficult Condition. (Translation). Niknam Press, Iran p. 251. (In Persian)
- Hunt, L.A., Vander, P., and Parajasingham, S. 1991. Postanthesis temperature effects on duration and rate of grain filling in some winter and spring wheats. Canadian Journal of Plant Science 71: 609-617.
- Jabari, M., Ebadi, A., and Mostafaei, H. 2010. The effect of supplementary irrigation on phenological stages, chlorophyll, percent absorption of radiation, radiation use efficiency and grain yield in the cultivars of spring safflower. The 11th Congress of Iranian Agronomy and Plant Breeding Sciences. Shahid Beheshti University, Tehran, Collge of Environmental Sciencss, 24-26 July 2010, p. 307. (In Persian with English Summary)
- Jamshidi, E., Ghalavnd, A., Salahi, A., Zare, M.G., and Jamshidi, A.R. 2009. Effect of arbuscular mycorrhizal on yield, yield components and plant characteristics of sunflower (*Helianthus annuus* L.) under drought stress conditions. Iranian Journal of Crop Sciences 11(1): 136-150. (In Persian with English Summary)
- Kafi, M., and Rostami, M. 2007. Yield characteristics and oil content of three safflower (*Carthmus tinctorius* L.) cultivars under drought in reproductive stage and irrigation with salin water. Agricultural Research 5(1): 121-131. (In Persian with English Summary)
- Kafi, M., Kamkar, B., and Mahdavi Damghani, A.A. 2001. Seed Biology and the Yield of Grain Crops. Ferdowsi University of Mashhad Press, Mashhad, Iran 232 pp. (In Persian)
- Lawlor, D.W., and Cornic, G. 2002. Photosynthetic carbon assimilation and associated metabolism in relation to water deficits in higher plants. Plant Cell and Environment 25: 275-294.
- Naderi, A., Hashemi-Dezfouli, S.A., Majidi Hervan, E., Rezaei, A., and Nourmohammadi, G. 2000. Study on correlation of traits and components affecting grain weight and determination of effects of some physiological parameters on grain yield in spring wheat genotypes under optimum and drought stress conditions. Journal of Seed and Plant Improvement 16(3): 374-386. (In Persian with English Summary)
- Paknejad, F., Majidi, E., Normohamadi, G., Seadat, A., and Vazan, S. 2007. Evaluation of drought stress on effective traits at accumulative assimilate of grain in different cultivars of wheat. Iranian Journal of Agricultural Sciences 13(1): 137-149. (In Persian with English Summary)
- Pirasteh Anosheh, H., Emam, Y., and Jamali Ramin, F. 2010. Comparative effect of biofertilizers with chemical fertilizers on sunflower (*Helianthus annuus* L.) growth, yield and oil percentage in different drought stress levels. Journal of Agroecology 3(2): 492-501. (In Persian with English Summary)
- Quarrie, S.A., and Jones, H.G. 1979. Genotypic variation in leaf water potential, stomatal conductance and abssisic acid concentration in spring wheat subjected to artificial drought stress. Annals of Botany 44: 323-332.
- Rashidi, S. 2005. Study of the effects of drought stress at various growth stages at of various level of nitrogen fertilizer on yield and yield components of corn single cross hybrid TC647 under weather conditions in Khuzestan. MSc thesis, Ramin Agriculture and Natural Resources University of Khuzestan, Khuzestan, Iran. (In Persian with English Summary)
- Rashtbary, A., and Alikhani, H.A. 2012. Effect and efficiency of municipal solid waste compost and vermicompost on morpho-physiological properties and yield of canola under drought stress conditions. Scientific Information Database 2(22): 113-127. (In Persian with English Summary)
- Reynolds, M.P., Delgado, B.M.I., Gutie´rrezrodri´guex, M., and Larque-Saavedra, A. 2000. Photosynthesis of wheat in a warm, irrigated environment. I. Genetic diversity and crop productivity. Field Crops Research 66: 37-50.
- Rezvani, M., Afshang, B., Gholizadeh, A., and Zaefarian, F. 2011. Evaluation of mycorrhizal fungus and phosphate

- rock effectiveness on growth and uptake of phosphorus in soybean (*Glycine max* Merr.). Journal of Soil Management and Sustainable Production 1(2): 97-118. (In Persian with English Summary)
- Rodriguez, L. 2006. Drought and drought stress on south texas Landscape plants. San. Antonio Express News. Avilable at ([Http:bexar-Tx.T.Tamu.edu](http://bexar-Tx.T.Tamu.edu)).
- Tarumingkeng, R.C., and Coto, Z. 2003. Effects of drought stress on growth and yield of soybean. Kisman, Science Philosopy p. 702, Term paper, Graduate School, Borgor Agricultural University. (Institut Ppertanian Bogor)
- Turkan, I., Bor, M., Ozdemir, F., and Koca, H. 2005. Differential responses of lipid peroxidation and antioxidants in the leaves of drought tolerant *P. acutifolius* gray and drought sensitive *P. vulgaris* L. subjected to polyethylene glycol mediated water stress. Plant Science 168: 223-231.
- Wright, P.R., Morgan, J.M., Jessop, R.S., and Gass, A. 1995. Comparative adaptation of canola (*Brassica napus*) and Indian mustard (*B. juncea*) to soil water deficits: Yield and yield components. Field Crops Research 42: 1-13.
- Yamasaki, S., and Dillenburg, L.C. 1999. Measurements of leaf relative water content in *Araucaria angustifolia*. Revista Brasileria de Fisiologia Vegetal 11(2): 69-75.
- Yang, J., and Zhang, J. 2006. Grain filling of cereals under soil drying. New Phytologist 169(2): 223-236.

The Effect of Vermicompost and Mycorrhizal Inoculation on Grain Yield and some Physiological Characteristics of Soybean (*Glycine max* L.) under Water Stress Condition

E. Jahangiri Nia^{1*}, A. Syadat², A. Koochakzadeh³, M. Sayyahfar⁴ and M.R. Moradi Telavat³

Submitted: 03-12-2015

Accepted: 20-07-2016

Jahangiri Nia, E., Syadat, A., Koochakzadeh, A., Sayyahfar, M., and Moradi Telavat, M.R. 2017. The effect of vermicompost and mycorrhizal inoculation on grain yield and some physiological characteristics of soybean (*Glycine max* L.) under water stress condition. Journal of Agroecology 8(4): 583-597.

Introduction

Moisture limitation is considered as one of the important limiting factors in soybean growth. Drought stress affects different aspects of soybean growth through making anatomical, physiological and biochemical changes (Tarumingkeng & Coto, 2003). Under dry tension condition, there will be a disturbance in transmitting nutrients, but some useful soil fungi such as mycorrhiza improve production of crops under stress through forming colonies in the root and boosting water and nutrient absorption (Al-Karaki et al., 2004). Using vermicompost in sustainable agriculture strengthens support and activities of beneficial soil microorganisms (such as mycorrhizal fungi and phosphate solubilizing microorganisms) in order to provide nutrients required by plants like nitrogen, phosphorus and soluble potassium as well as improving the growth and performance of the crops (Arancon et al., 2004).

Materials and methods

In order to investigate the effects of vermicompost and mycorrhiza fertilizers on grain yield and some physiological characteristics of soybean under water stress condition an experiment was conducted at Agricultural Research Center of Khorramabad during 2013. The field experiment was carried out based on a randomized complete blocks design arranged in split-plot with four replications. The experiment treatments including irrigation in three levels (after 60, 120 and 180 mm evaporation from pan class A pan), nutrient management in six levels (non-use of vermicompost and mycorrhiza fertilizer, inoculated with mycorrhiza fertilizer, consumption of 5 and 10 t.ha⁻¹ vermicompost, consumption of 5 and 10 t.ha⁻¹ vermicompost with mycorrhiza) were respectively as the main plots and sub. In current study, RWC, LAI, SPAD were measured during 59 days after planting at the beginning of podding of the control treatment. The temperature of plant leaves were measured by the thermometer (model TM-958 LUTRON infrared Thermometers). To analyze the growth of grains under different treatments totally 7 samples were performed from flowering to harvest through checking the process of grain weight changes and final grain weight were determined during physiological maturation (when dry grain weight is fixed or changes are not significant). Filling rate and the effective grain filling period were measured using relevant formula. The grain yield measured at the time of maturing after harvesting 3 m² per two middle lines in the plot and through eliminating the fringes of the midfield. All statistical analyzes including variance analysis, comparison of means and interactional slicing using SAS software was done. Mean comparisons using LSD test at the probability of error of 5% was done.

Results and discussion

The results of this study concluded that by increasing stress intensity, traits of this research with negative effect on economic performance led to irreparable damage to crop plants. So the lowest grain yield with the rate of 3216.7 kg.ha⁻¹ obtained from 180 mm evaporation. So it is expected to take steps to increase performance by avoiding or minimizing the impact of stress. So that the combined use of these fertilizers had a positive effect on reducing plant leaves heat in low and high water stress condition. Most grain yield obtained by combined

1, 2, 3 and 4- MSc Graduate Student, Professor, Assistant Professor, Department of Agronomy and Plant Breeding, Ramin Agriculture and Natural Resources University of Khouzestan and Assistant Professor, Lorestan Agriculture and Natural Resources Research Center, Iran, respectively.

(*- Corresponding author Email: ejahangiri92@yahoo.com)

DOI: 10.22067/jag.v8i4.51116

treatment of 5 and 10 t.ha⁻¹ vermicompost with mycorrhiza that respectively was 23 and 29 percent more than control treatment. In response to levels of fertilizer, the highest amount of LAI, RWC, Final grain weight and effective grain filling period obtained in vermicompost combined with mycorrhiza treatments.

Conclusion

It seems that the use of vermicompost and mycorrhizal fertilizer combination in areas that are subjected to water stress from improvement of plant physiologic condition can be cause improvement of plant growth conditioning and obtaining higher yielding. Accordingly, for saving irrigation water and cost inputs, farming management and achieving the favorite yield under water deficit conditions, it is recommended to use 5 t.h⁻¹ vermicompost with mycorrhiza for growing L₁₇ soybean.

Keyword: Evaporation pan, Grain filling rate, LAI, RWC

References

- Al-Karaki, G., Mc Michael, B., and Zak, G. 2004. Field response of wheat to arbuscular mycorrhizal fungi and drought stress. *Mycorrhiza* 14: 263-269.
- Arancon, N.Q., Edwards, C.A., Bierman, P., Welch, C., and Metzger, J.D. 2004. Influences of vermicomposts on field strawberries: 1. Effects on growth and yields. *Bioresource Thechnology* 93: 145-153.
- Tarumingkeng, R.C., and Coto, Z. 2003. Effects of drought stress on growth and yield of soybean. Kisman, Science Philosophy p. 702, Term paper, Graduate School, Borgor Agricultural University. (Institut Pertanian Bogor)